

Эш Үзүүллэгийн Сүнс: Шөнө дундын хашхираан

Хабаккукийн хоёр самбар

Jeff Pippenger

2012-10-13

Тодруулгын Үг

Саяхан бид өөрсдийн вэбсайтад төлөөлөгдөж буй төрөл бүрийн хэлнүүдэд орчуулагдахаар Хабакукийн Хоёр Хавтангийн буулгалтыг бэлтгэж эхэлсэн. Аман илтгэлийг бичгийн хэлбэрт шилжүүлэх ажил нь, аман танилцуулгыг бичгийн танилцуулга болгон хувиргахын тулд дамжин гарах ёстой бүх шат дамжлагыг, мөн түүнчлэн уг материалыг эцэст нь вэбсайт дахь төрөл бүрийн хэлнүүдэд орчуулахтай холбоотой зайлшгүй хүндрэлүүдийг мэдэхгүй хүнд төсөөлөгдөхөөс хавьгүй их хөдөлмөр шаардсан ажил юм. Бид ерэн таван илтгэлийн эхнийхийг хуулбар-засварлаж дөнгөж эхлээд байсан бөгөөд би бидний мөн даван туулах ёстой өөр нэгэн үе шатыг олж мэдэв. Энэ нь 1989 оноос өнөөгийн түүхэн үе хүртэлх энэхүү мэдээний шатлангуй хөгжлийн явцтай холбоотой юм.

Ойролцоогоор арван таван жилийн өмнөх танилцуулгуудад ойлголтынхоо нялх үе шатанд байсан үнэнүүд байлаа. Тэдгээр үнэнүүдийн дотроос миний тодруулах ёстой эхнийх нь Миллерийн хөдөлгөөний түүхэн дэх хоёр дахь тэнгэрэлчийн ирэлт юм. Тэр үед би хоёр дахь тэнгэрэлч нь 1843 оны төгсгөлтэй уялдан, протестант сүмүүд Миллерийн эхний тэнгэрэлчийн мэдээний танилцуулгыг эсэргүүцэн үүд хаалгаа хааж эхлэхэд ирсэн гэж ойлгож байсан. Уильям Миллер 1843 он 1843 оны 3 дугаар сарын 22-нд эхэлж, 1844 оны 3 дугаар сарын 22-нд дууссан гэж тодорхойлдог хэмээн өөрийн итгэж байсан цаг хугацааны тоололд тулгуурлан ажилласан. Тэрээр эцэстээ хоёр ариун хүснэгт дээр байрлуулсан гурван эш үзүүлэг 1843 онд төгсөнө гэж бодож байсан бөгөөд тэр жил 1844 оны 3 дугаар сарын 22-нд дууссан гэж итгэж байв. Тэрээр хоёр зүйл дээр алдаж байжээ.

Даниел арван хоёрын 1335 өдрийн, Левит хорин зургаагийн “долоон үе”-ийн 2520 жилийн, мөн Даниел наймын 2300 өдрийн эдгээр гурван эш үзүүлэгийг Миллер 1844 оны гуравдугаар сард төгсөнө гэж ойлгосон байв. Үүний дараа Эзэн Самуел Сноуг удирдан, эш үзүүлэгүүд 1843 онд бус, харин 1844 онд төгссөн болохыг ойлгуулаад зогсохгүй, мөн түүнийг ойлгоход хүргэсэн юм. Сноу Караим цаг тооллын тооцооллыг хэрэглэсэн бөгөөд энэ нь Миллерийн хэрэглэж байсан цагийн тооцооллын хэрэглээ биш байв. Миллер хавраас хавар хүртэлх хугацаанд жилийг тогтоодог, раввинчуудын/өдөр шөнө тэнцэх үе дээр үндэслэсэн цаг тооллын тооцооллыг хэрэглэж байсан юм.

Бид Хабакукийн Хоёр Самбарыг танилцуулж байх үедээ энэхүү түүхэн бодит байдлыг ойлгоогүй байсан бөгөөд 1844 оны 3-р сарын 22-ны өдрийг хоёр дахь тэнгэрэлчийн ирэлт, мөн саатлын хугацааны эхлэл хэмээн тэмдэглэхдээ Миллерийн туршлагыг ашиглаж байв. Тэр тэнгэрэлчийн ирэлт нь протестантууд Миллерийн анхны тэнгэрэлчийн мэдээг няцаасан

үетэй тохирч байсан гэдгийг би ойлгож байсан, одоо ч мөн тэгж ойлгодог; дараах эшлэл нь миний баримжаалах гол ишлэл байсан юм.

“1842 оны 6 дугаар сард ноён Миллер Портланд дахь Каско гудамжны сүмд өөрийн лекцийн хоёр дахь цувралыг тавив. Эдгээр лекцэд оролцох нь надад агуу их завшаан мэт санагдсан; учир нь би урам хугаралд автсан байсан бөгөөд Аврагчтайгаа учран золголоход өөрийгөө бэлтгэгдсэн гэж мэдрэхгүй байв. Энэ хоёр дахь цуврал нь эхнийхээсээ хавьгүй илүү их хөдөлгөөн, шуугиан хот даяар төрүүлэв. Цөөн хэдэн тохиолдлыг эс тооцвол, янз бүрийн урсгалынхан ноён Миллерийн өмнө сүмийнхээ үүд хаалгыг хаав. Янз бүрийн индрээс хэлсэн олон номлолд тэр лекторыг фанатик төөрөгдлийнх нь талаар илчилж, буруутгахыг зорьж байв; гэвч түгшүүрт автсан олон сонсогчид түүний цуглаанд ирж, олон хүн танхимд багтан орж чадахгүй байлаа. Цугларагсад ер бусын нам гүм бөгөөд анхааралтай байв.” Life Sketches, 27.

Би Миллерийн захиасын хувьд хаалгууд хаагдсан явдлыг нэгдүгээр тэнгэрэлчийг эсэргүүцэн няцаахын эхлэл хэмээн ойлгосон бөгөөд хугацааг раббин уламжлал/өдөр шөнийн тэнцлийн үндэслэлтэй тоолох тухай Миллерийн ойлголттой нийцүүлэн, 1844 оны 3 дугаар сарын 22 нь 1843 оны төгсгөлийг тэмдэглэсэн гэж үзсэн. 1842 оны 6 дугаар сард Портландад Миллерийн хийсэн танилцуулга нь эцэстээ 1844 оны 4 дүгээр сарын 18-нд өндөрлөсөн аажим дэвшилтэт няцаалтыг тодорхойлдог нэгэн тэмдэгт цэг мөн боловч, тэрхүү танилцуулгуудын үед бид Самуэл Сноугийн караит цаг тооллын хэрэглээг хараахан хүлээн зөвшөөрөөгүй байсан.

Бидний хуулбарлан засварлаж эхэлсэн анхны танилцуулгад, тэр үед тэмдэглэгдэн үлдсэн зүйл нь бидний одоо заадагтай зөрчилдөж байгаа мэт надад харагдаж эхэлсэн. Тийм ч бөгөөд тийм биш ч юм. Энэ нь зүгээр л хоёр дахь тэнгэрэлчийн дэвшин ирэх явцад тавигдсан нэгэн онцгой анхаарал бөгөөд, мөн Миллеритүүдийн түүхэнд ч адил байсанчлан, энэхүү мэдээ аажмаар лацнаасаа тайлагдаж ирсний нэгэн дүрслэл юм. Энэхүү тодруулгын тэмдэглэл нь 1844 оны 4 дүгээр сарын 19-ний өдрийг анхны Миллерит урам хугаралт гэж бид тодорхойлдог явдал болон урьд цагт юу заагдаж байсан талаар бүдэрсэн хүмүүст хандах учиртай.

“Эхний ба хоёр дахь мэдээ 1843 болон 1844 онд өгөгдсөн бөгөөд бид одоо гурав дахь мэдээний тунхаглал дор байна; гэвч эдгээр гурван мэдээ бүгд цаашид ч тунхаглагдах ёстой хэвээр байна. Эдгээр мэдээг үнэнийг эрж хайж буй хүмүүст дахин давтан хүргэх нь урьдын адил одоо ч мөн адил зайлшгүй чухал юм. Бид үзгээр болон дуу хоолойгоороо энэхүү тунхаглалыг цуурайтуулж, тэдгээрийн дараалал болон биднийг гурав дахь тэнгэрэлчийн мэдээнд хүргэдэг эш үзүүлэлгүүдийн хэрэглээг харуулах ёстой. Эхний ба хоёр дахьгүйгээр гурав дахь нь байж үл чадна. Эдгээр мэдээг бид хэвлэл нийтлэлээр, номлолоор дамжуулан дэлхийд хүргэх ёстой бөгөөд ингэхдээ эш үзүүлэлгийн түүхэн шугамд болсон зүйлс болон болох зүйлсийг харуулах ёстой.” Selected Messages, book 2, 104.

Хабаккукийн хоёр самбар 95-ын 1

Хабаккукийн Хоёр Хавтан болон Шөнийн Дунд Хангинах Урианы Оршил

Энэ цувралд бид Хабаккукийн хоёр хүснэгт—1843 ба 1850 оны Хүснэгтүүдийг—урт хугацааны турш авч үзэх болно. Бид эхлээд Шөнийн Дундын Хашхирааг өөрийн байранд нь тавихаас эхэлнэ. Өмнө дурдсанчлан, эхний танилцуулгуудын ихэнх нь энэ мэдээнд танил хүмүүст давтлага байх болно. Гэвч бид энэ мэдээнд шинээр танилцаж буй хүмүүс судалж болох нэгэн цувралыг бэлтгэж байгаа тул тэдний төлөө зарим суурь ойлголтуудыг тодорхойлон тавих ёстой. Бид Шөнийн Дундын Хашхираанаас эхэлж, Эллен Уайтын анхны үзэгдэлд байдаг нэгэн талыг төв болгон авч үзнэ. Одоо Christian Experience and Teachings номын 57-р хуудасны эхний догол мөрийг уншъя.

1844 онд хугацаа өнгөрсний дараахан надад анхны ил тод үзэгдэл өгөгдсөн юм. Би Мэйн мужийн Портланд хотод хатагтай Хэйнсийнд зочилж байсан бөгөөд тэрээр Христ доторх хайрт эгч, зүрх сэтгэл нь минийхтэй нягт холбогдсон нэгэн байлаа. Бид тавуулаа, бүгд эмэгтэйчүүд, гэр бүлийн тахилын ширээний өмнө чимээгүйхэн сөхөрч байсан. Биднийг залбирч байхад Бурханы хүч урьд өмнө хэзээ ч байгаагүйгээр над дээр бууж ирэв.

Зүрх сэтгэлээрээ Уайт эгчтэй нягт холбогдсон эдгээр таван эмэгтэй Бурханы хүчний ямар ч илрэлийг эсэргүүцэж байгаагүй. Онцлон хэлбэл, тэд бүгд эмэгтэйчүүд байсан нь сүмийг төлөөлж байгаа бөгөөд тэд тавуулаа байсан нь таван ухаалаг онгон охины дүрээр ойлгогдож болох юм. Энэ нь ердөө ажиглалт төдий юм.

Надад гэрэл хүрээлэн, би газраас улам өндөр, улам өндөрт өгсөн хөөрч байгаа мэт санагдав. Би дэлхий дээрх Адвентийн хүмүүсийг харахаар эргэн харсан боловч тэднийг олж чадсангүй. Тэгтэл нэгэн дуу надад, “Дахин хар, жаахан илүү дээш хар” гэв. Үүнийг сонсоод би нүдээ өргөн харвал, дэлхийн дээгүүр өндөрт тавигдсан шулуун бөгөөд нарийн замыг үзэв. Энэ замаар Адвентийн хүмүүс замын алс төгсгөлд орших хот руу явж байлаа. Замын эхэнд тэдний ард хурц гэрэл асаалттай байсан бөгөөд тэрхүү гэрлийг нэгэн тэнгэрэлч надад Шөнө дундын Хашхираан гэж хэлэв. Энэ гэрэл замын дагуу бүхэлд нь тусаж, тэд бүдрэхгүйн тулд хөлд нь гэрэл болж байлаа. Хэрэв тэд өөрсдийнх нь яг өмнө явж, тэднийг хот уруу удирдан дагуулж байсан Есүс дээр нүдээ тогтоон харсаар байвал аюулгүй байв. Гэвч удалгүй зарим нь ядарч, хот маш хол байна, тэд түүнд үүнээс өмнө аль хэдийн орсон байх ёстой гэж хэлэв. Тэгэхэд Есүс Өөрийн алдарт баруун мутраа өргөн тэднийг зоригжуулдаг байсан бөгөөд Түүний мутраас нэгэн гэрэл гарч, Адвентийн бүлгийн дээгүүр долгиолон тусахад тэд “Аллилуиа!” хэмээн хашхирав. Харин бусад нь тэдний ар дахь гэрлийг бодлогогүйгээр үгүйсгэн, тэднийг өдий хол хүртэл удирдан гаргасан нь Бурхан биш байсан гэж хэлэв. Тэгэхэд тэдний ар дахь гэрэл унтарч, хөл дор нь төгс харанхуй үлдэн, тэд бүдэрч, зорилго тэмдэг болон Есүсийг харахаа больж, замаас унан доорх харанхуй, хорон муу дэлхий рүү унав.

Уильям Миллер ба Шөнийн Дундын Хашхираан

Энэхүү анхны танилцуулгад бид хэдэн зүйлийг тогтоосны дараа 1844 оны 12-р сард болсон Адвентистуудын Лоу Хэмптоны чуулганы талаар авч үзнэ. Энэ чуулганд зарим Миллеритүүд цугларсан бөгөөд Уильям Миллер Шөнө дундын хашхирааны ойлголтыг няцаасан юм. Эндхийн учир зүй нь, энэ үзэгдэл хэдийгээр бид бүгдэд хамаарах боловч, онцгойлон Уильям Миллерт зориулагдсан байсан явдал юм.

Тэрхүү яг тэр сард, Уильям Миллер өөрсдийн ард байсан гэрлийг—Шөнийн дунд хашхиралтыг—үгүйсгэсэн бөгөөд энэ нь түүнийг доорх ёс бус ертөнц рүү хүрэх замаас унахад хүргэх байв. Бид үүний үр дагаврыг авч үзнэ. Түүхэн баримт нотолгоо нь Миллеритүүд бүгд өөрсдийгөө арван онгон охины тухай сургаалт зүйрлэлийг биелүүлж байна гэж итгэж байсныг харуулдаг; энэ нь тэдний дунд нийтэд мэдэгдэж байсан зүйл байв. Бид Уильям Миллер Шөнийн дунд хашхиралт гэж юу болох талаар ойлголттой байсныг харуулах болно. Миллер Шөнийн дунд хашхиралтыг Даниел 8:14 болон Илчлэл 14:6–9-ийн шүүлтийн цагийн мэдээ мөн гэж итгэдэг байв. Тэрээр 1830-аад оны эхээр тунхаглаж эхэлсэн мэдээг, “Харагтун, хүргэн ирж байна” гэсэн Шөнийн дунд хашхиралт мөн бөгөөд Есүс хүргэн болж ертөнцөд ирж байна гэж итгэж байв.

Миллеритүүдийн түүхийн ихэнх хугацаанд тэд өөрсдийгөө арван онгон охины тухай сургаалт зүйрлэлийг биелүүлж байна гэж итгэдэг байсан боловч Шөнийн дунд гарсан хашхираан нь өөрсдийн тунхаглаж байсан мэдээг дүрсэлж байна гэж боддог байв. Гэвч 1844 оны зуны үе гэхэд шинэ бөгөөд зөв ойлголт илэрч гарсан нь: Шөнийн дунд гарсан хашхираан бол Долоо дахь сарын хөдөлгөөн байсан бөгөөд Есүс долоо дахь сарын арав дахь өдөр ирнэ гэж хүлээгдэж байв. Тэр нь жинхэнэ Шөнийн дунд гарсан хашхираан байсан юм. Миллер 1844 оны арванхоёрдугаар сард жинхэнэ Шөнийн дунд гарсан хашхирааныг няцаахдаа, 1844 оны зуны түүхийг няцааж, энэ нь ердөө 1830-аад оноос гарсан ерөнхий мэдээ байсан гэсэн өмнөх байр сууриндаа буцаж орсон юм. Шөнийн дунд гарсан хашхирааны дотоод өрнөлийг ойлгох нь нэн чухал. Хэрэв та 2520-ийг Миллеритүүдийн ойлгосончлон ойлгохгүй бол, Шөнийн дунд гарсан хашхирааныг ойлгож чадахгүй. Хэрэв та Шөнийн дунд гарсан хашхирааныг Миллеритүүдийн ойлгосончлон ойлгож чадахгүй бол, доорх ёс бус ертөнц рүү хөтлөх замаас унадаг.

Энэхүү танилцуулгад бид өнөөдөр Адвентизмд ил тод няцаагдаж буй зураг дээрх зарим үнэний зүйлээс эхэлнэ. Долоо дахь өдрийн Адвентист Сүмийн Библийн Судалгааны Хүрээлэн болон Адвентистын ихэнх теологичид 2520-ийг няцаадаг. Бид цаашлах явцдаа үүнийг Библийн үндэслэлээр авч үзэх болно, харин эхлээд Эллен Уайт 2520-ийг бүрэн дэмждгийг харуулах болно. Мөн Хүрээлэн болон ихэнх теологичид Өдрийн тухай анхдагчдын ойлголтыг няцаадаг. Өдөр нь харь шашин мөн гэсэн анхдагчдын ойлголтыг няцаах нь Эш Үзүүлэгийн Сүнснийг няцааж буй хэрэг мөн гэдгийг бид харуулах болно. Түүнчлэн Хүрээлэн бүрэнүүдийн тухай анхдагчдын ойлголт—Тав дахь ба Зургаа дахь Бүрээ—ыг олон нийтэд ил тод няцаадаг. Бид бүрэнүүдийн тухай анхдагчдын ойлголтыг няцаах нь Эш Үзүүлэгийн Сүнснийг няцааж буй хэрэг мөн гэдгийг харуулснаар эхэлнэ.

Өнөөдөр Адвентистүүдийн дийлэнх нь 1290 ба 1335-ын талаар хамгийн сайндаа л бүдэг бадаг ойлголттой байна. 1335-ын талаарх анхдагчдын ойлголтгүйгээр 1844 оны 3-р сарын

22-нд эхэлсэн саатлын хугацааг тодорхойлох Библийн ямар ч үндэслэл үгүй. Саатлын хугацааг ойлгохгүйгээр Хагас шөнийн Хашхирааны хөдөлгөгч хүч, өрнөлийг ухан ойлгох боломжгүй. Хагас шөнийн Хашхирааг ойлгохгүйгээр хүн доорх ёс бус ертөнц рүү хөтлөх замаас унадаг. Бид эдгээр үнэнийг эш үзүүлэлийн Сүнсний тодорхой батламжийн хүрээнд зурагт үзүүлж, дараа нь Бурханы Үгнээс задлан шинжилнэ. Харин үүнээс өмнө Миллерчүүдийн түүхийг юу хүрээлж байсан, мөн Хагас шөнийн Хашхирааг юу төрүүлснийг харах хэрэгтэй.

Миллерит хөдөлгөөний түүх ба Нэгдүгээр Тэнгэрэлчийн ирэлт

Бид Миллеритын түүхийг харуулж, 1798 оныг авч үзэхийн тулд Uriah Smith-ийн Thoughts on Daniel and Revelation номын 521-р хуудаснаас эхэлье. Uriah Smith ийнхүү бичжээ: “The chronology of the events of Revelation 10 is further ascertained from the fact that this angel is identical with the first angel of Revelation 14.” Revelation 10-д нэгэн хүчирхэг тэнгэрэлч гартаа нээлттэй жижиг ном барьсаар тэнгэрээс бууж ирдэг. Ellen White бидэнд энэ хүчирхэг тэнгэрэлч бол Jesus Christ мөн, харин жижиг ном нь Daniel-ийн Ном мөн гэдгийг мэдүүлдэг. Аравдугаар бүлгийн төгсгөлд John-д тэрхүү жижиг номыг идэхийг тушаадаг бөгөөд энэ нь түүний аманд чихэрлэг боловч гэдсэнд нь гашуун байх болно. John нь Миллеритын түүхийг төлөөлдөг бөгөөд Daniel-ийн мэдээ нь амттай боловч гашуун урам хугаралд хүргэдэг. Анхдагчдын үзснээр, Revelation 10-ын хүчирхэг тэнгэрэлч нь Revelation 14-ийн эхний тэнгэрэлч мөн бөгөөд тэд нэг л тэнгэрэлч юм.

Илчлэл дэх эдгээр тэнгэрэлчүүдийн талаар бид олонтаа төдийлөн дэлгэрэнгүй, тодорхой авч үздэггүй боловч, тийнхүү авч үзэх ёстой. Илчлэл 10 дахь хүчирхэг тэнгэрэлч нь мөн Илчлэл 14-ийн эхний тэнгэрэлчийн ажлыг гүйцэтгэснээр Шөнө дундын Хашхирааныг биелүүлж байна хэмээн Уильям Миллерийн үзсэн тэрхүү тэнгэрэлч мөн юм: “Бурханаас эмээгтүн, Түүнд алдрыг өргөгтүн. Учир нь Түүний шүүлтийн цаг иржээ.” “Түүний шүүлтийн цаг” гэдэг нь Даниел 8:14-ийг заана. Эдгээр тэнгэрэлчүүд нь биелэгдсэн ажлын янз бүрийн талуудыг тодорхойлдог.

Уриа Смитэд дахин эргэн оръё: «Илчлэл 10 дахь үйл явдлуудын он цагийн дараалал нь энэ тэнгэрэлч Илчлэл 14-ийн эхний тэнгэрэлчтэй адил мөн болох баримтаар улам тодорхойлогддог.» Тэр тэднийг юу холбоод байгааг тайлбарлахдаа: хоёулаа тунхаглах онцгой мэдээтэй, хоёулаа тунхаглалаа чанга дуугаар айлддаг, хоёулаа Бүтээгчийг заасан төстэй хэллэг хэрэглэдэг, мөн хоёулаа цаг хугацааг тунхагладаг—нэг нь цаг хугацаа цаашид байхгүй хэмээн тангараглаж, нөгөө нь Бурханы шүүлтийн цаг ирсэн хэмээн тунхагладаг. Илчлэл 14:6-ийн мэдээ нь төгсгөлийн цагийн эхлэлээс наахан талд байрладаг.

Уриа Смит төгсгөлийн цаг нь 1798 он бөгөөд Илчлэлт 14-ийн мэдээ үүний дараа гарч ирдэг гэж өгүүлдэг. Тэр ийн бичжээ: “Харин Илчлэлт 14:6-ийн мэдээ нь төгсгөлийн цаг эхэлсний энэ талд байрладаг. Энэ нь Бурханы шүүлтийн цаг ирснийг тунхагласан тунхаглал мөн; иймээс энэ нь эцсийн үед амьдрах үеийнхэндээ хамаарах ёстой. Паул шүүлтийн цаг ирснийг номлоогүй. Лютер болон түүний хамтран зүтгэгчид ч үүнийг номлоогүй. Паул ирэх шүүлтийн тухай, тодорхойгүйгээр ирээдүйд болох зүйл хэмээн, өгүүлж байсан бөгөөд

Лютер үүнийг өөрийн үеэс дор хаяж гурван зуун жилийн цаана тавьж байв. Түүнчлэн Паул тодорхой нэгэн цаг хүртэл Бурханы шүүлтийн цаг ирсэн хэмээх ийм төрлийн номлолын эсрэг сүмд анхааруулдаг.” 2 Тесалоник 2:1–3-т Паул, урвалт эхлээд ирж, нүглийн хүн илчлэгдэх хүртэл Христийн өдөр ойрхон биш гэж хэлдэг. Паул нүглийн хүнийг, жижиг эвэрийг, папын эрх мэдлийг танилцуулж, 1798 онд төгссөн 1260 жилийн турш үргэлжилсэн түүний ноёрхлын бүх үеийг анхааруулгаар бүрхсэн байна.

1798 онд Христийн өдөр ойртсоныг тунхаглахын эсрэг байсан хязгаарлалт зогсов. Эцсийн цаг үе эхэлж, бяцхан номын лац авсан байлаа. Тэр цагаас хойш Илчлэл 14-ийн тэнгэрэлч урагш гарсан. Урия Смит ийн өгүүлжээ: “Хэрэв та үүнийг харахыг хүсвэл, 1798 оноос хойш эхний тэнгэрэлчийн мэдээ урагш гарсан. 1798 онд Илчлэл 14-ийн эхний тэнгэрэлч түүхэнд хүрч ирдэг”—энэ нь анхдагчдын ойлголт юм. “Тэр цагаас хойш Илчлэл 14-ийн тэнгэрэлч Бурханы шүүлтийн цаг ирснийг тунхаглаж, арван бүлгийн тэнгэрэлч цаг хугацаа цаашид байхгүй хэмээн тангараглан, тэнгис ба газар дээр байр сууриа эзэлсэн. Тэдний адил чанар эргэлзээгүй. Нэгийг нь тогтоон байршуулдаг бүх нотолгоо нөгөөд нь ч мөн адил хүчинтэй. Одоогийн үе эдгээр хоёр эш үзүүлэгийн биеллийг харж байна. Ялангуяа 1840-өөс 1844 он хүртэлх хугацаанд адвентийг номлосноор тэдний бүрэн бөгөөд нарийвчилсан биелэл эхэлсэн.”

Смит 1840 ба 1844 онуудыг Илчлэлт 14-ийн эхний тэнгэрэлч 1798 онд ирсэнтэй холбон тэмдэглэдэг бөгөөд мөн тэрхүү мэдээ хүч чадалтай болсон 1840 онд эхний тэнгэрэлчийг тэмдэглэдэг. Адвентийн номлолд, ялангуяа 1840-өөс 1844 он хүртэл, тэдгээрийн бүрэн биелэлт эхэлсэн. Тэнгэрэлч нэг хөлөө далай дээр, нөгөөг нь газар дээр тавьсан байдал нь түүний тунхаглалын өргөн хүрээг илэрхийлдэг. Энэ мэдээ далайг гатлан, янз бүрийн үндэстнүүдэд хүрэх ёстой байсан бөгөөд үнэхээр ч адвентийн тунхаглал дэлхийн бүх миссионерийн сууринд хүрсэн юм. 1840 оноос эхлэн, Эллен Уайтын хэлснээр, эхний тэнгэрэлчийн мэдээ дэлхийн бүх миссийн сууринд хүргэгдсэн. Энэ нь Библийн эш үзүүлэгийн жил-өдрийн зарчим Османы эзэнт гүрэн нуран унаснаар батлагдсан үед биелсэн юм. Бид энэ мөчид нарийн дэлгэрэнгүй асуудлуудыг авч хэлэлцэж байгаа бус, харин Миллеритийн түүх болон Шөнө дундын Хашхирааны үйл явцын суурийг тавьж байна.

Түүхэн гол үйл явдлууд: 1833 он ба оддын уналт

1833 онд одод унасан билээ. Эллен Уайт «Аугаа тэмцэл» номын 333-р хуудсанд ийн тайлбарласан байдаг: “1833 онд, Миллер Христийн удахгүй ирэхийн нотолгоонуудыг олон нийтийн өмнө дэлгэн тавьж эхэлснээс хоёр жилийн дараа, Аврагч Өөрийн хоёр дахь ирэлтийн тэмдэг болгон амласан тэмдгүүдийн сүүлчийнх нь үзэгдэв. Есүс: «Одод тэнгэрээс унана» гэж айлдсан.” Матай 24:29. Мөн Илчлэлтэд, Бурханы өдрийг зарлан тунхаглах ёстой үзэгдлүүдийг үзэгдлээр харж байхдаа Иохан ийн тунхагласан: “Тэнгэрийн одод, хүчтэй салхинд сэгсрэгдсэн инжрийн мод боловсроогүй жимсээ унагадагчлан, газар унав.” Илчлэлт 6:13. Энэ зөгнөл 1833 оны 11 дүгээр сарын 13-ны их солирын бороонд онцгой бөгөөд сүр жавхлантайгаар биеллээ олсон юм.”

Уильям Миллерийн гэрчлэлд ийнхүү өгүүлдэг:

‘1833 оны зун, бямба гарагийн өглөөний цайны дараа би ширээнийхээ ард сууж нэгэн асуудлыг шинжин үзэж байлаа. Ажилдаа гарахаар босох мөчид “Явж, үүнийг дэлхийд тунхагла” гэсэн үг урьд урьдаас илүү хүчтэйгээр сэтгэлд минь буун ирэв. Тэр сэтгэгдэл тийм гэнэтийн бөгөөд тийм хүчтэй байсан тул би сандал дээрээ дахин суун, “Эзэн минь, би явж чадахгүй” гэж хэлэв. “Яагаад?” гэсэн хариу мэт санагдаж, тэгэхэд миний бүх шалтаг, чадвар дутмаг байдал минь бодогдон орж ирэв. Гэвч миний шаналал асар их болсон тул, хэрэв Тэр замыг нээж өгвөл би явж, дэлхийн өмнө өөрийн үүргийг гүйцэтгэнэ хэмээн Бурхантай ёслол төгөлдөр гэрээ байгуулав. “Замыг нээнэ гэж чи юуг хэлж байна?” гэсэн үг надад ирэх мэт болов. Тэгэхэд нь би, хэрэв надад аль нэг газарт олон нийтийн өмнө үг хэлэх урилга ирвэл, би явж, Эзэний ирэлтийн талаар Библиэс олж мэдсэнээ тэдэнд хэлнэ, гэж хэлэв. Тэр даруй бүх ачаа дарамт минь арилсан. Ийм байдлаар намайг дуудах нь бараг гарахгүй болов уу хэмээн би баярласан. Учир нь би урьд нь хэзээ ч тийм урилга авч байгаагүй, миний сорилтууд мэдэгдээгүй байсан, мөн хөдөлмөрийн ямар нэгэн талбарт уригдана гэсэн хүлээлт надад тун бага байлаа. Үүнээс хойш хагас цаг орчмын дараа, би өрөөнөөсөө хараахан гараагүй байхад, миний оршин суух газраас арван зургаан милийн зайд орших Дрездений ноён Гилфордын хүү орж ирээд, эцэг нь намайг дуудуулсан бөгөөд намайг түүнтэй хамт гэрт нь очихыг хүсэж байна, магадгүй ямар нэгэн ажил хэргийн талаар надтай уулзах болов уу гэж би бодсон. Би түүнээс юу хүсэж байгааг нь асуув. Тэрээр, маргааш тэдний сүмд номлол байхгүй тул эцэг нь намайг ирж, Эзэний ирэлтийн сэдвээр хүмүүст ярьж өгөхийг хүсэж байна, гэж хариулав. Би тэр даруй өөртэйгөө уурлан, хийсэн тэр гэрээнийхээ төлөө өөрийгөө зэмлэв. Би даруй Эзэний эсрэг тэрслэн, явахгүй гэж шийдэв. Би хүүд ямар ч хариу өгөлгүй орхин, ихэд шаналсан байдалтай ойролцоох төгөл рүү очив. Тэнд би нэг цаг орчим Эзэнтэй тэмцэж, Түүнтэй байгуулсан гэрээнээсээ өөрийгөө чөлөөлөхийг чармайсан боловч, ямар ч амар тайвшрал олж чадсангүй. “Чи Бурхантай гэрээ байгуулчихаад түүнийг ингэтлээ удалгүй зөрчих гэж үү?” гэсэн үг миний мөс чанарт хүчтэйгээр бууж, ийн үйлдэхийн үлэмж нүгэлт байдал намайг бүрхэв. Эцэст нь би захирагдан, хэрэв Тэр намайг түшин дэмжвэл, надаас шаардсан бүхнийг гүйцэтгэх нигүүлсэл ба чадварыг надад өгнө хэмээн Түүнд итгэж, би явна гэж Эзэнд амлав. Би гэртээ буцаж ирэхэд хүү одоо ч хүлээж байв. Тэр үдийн хоолны дараа хүртэл байж, би түүнтэй хамт Дрезден рүү буцав.’

Ийнхүү Миллер 1833 оны зун энэхүү мэдээг олон нийтийн өмнө тунхаглан хүргэж эхэлсэн юм. 1833 оны 12 дугаар сард одод унасан явдал түүний мэдээнд сүр жавхлант ноцтой чанарыг улам нэмэгдүүлэв.

1840 он: Зөгнөлийн биелэл ба Османы эзэнт гүрэн

1840 онд Эллен Уайт эш үзүүлэгийн нэгэн онцгой биелэлтийн талаар тайлбарласан байдаг. Энэхүү хэсэг нь Зөгнөлийн Сүнсний бичвэрүүдийн хүрээнд олонтаа маргаан дагуулдаг бөгөөд зарим нь Үрия Смит үүнийг Агуу Тэмцэл номд оруулсан гэж үздэг боловч ийм мэтгэлцээнүүд үндэсгүй юм. Тэрээр 1840 он хүртэл хөтөлсөн эш үзүүлэгийн биелэлтийн дарааллын тухай, үүнд одод унасан явдал болон Харанхуйн Өдрийг багтаан, өгүүлж байна.

Тэрээр ийнхүү бичжээ: “1840 онд эш үзүүллэгийн бас нэгэн онцгой биелэлт өргөн хүрээний сонирхлыг хөдөлгөв.”

Тэрээр Иосиагийн Личийн гаргасан зүгээр нэг хүний таамаглал бус, харин Библийн эш үзүүллэгийг хэлж байна.

Үүнээс хоёр жилийн өмнө, хоёр дахь ирэлтийг тунхаглан номлодог тэргүүлэх үйлчлэгчдийн нэг Жосайя Лич Илчлэлт 9-ийн тайлбарыг хэвлүүлж, Османы эзэнт гүрэн мөхөхийг зөгнөн мэдэгджээ. Түүний тооцооллын дагуу энэ хүч 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд унах ёстой байв. Тодорхойлон заасан тэр цагт Турк улс элчин төлөөлөгчдөөрөө дамжуулан Европын Холбоот Гүрнүүдийн хамгаалалтыг хүлээн авч, ийнхүү өөрийгөө Христийн шашинт үндэстнүүдийн хяналтад оруулжээ. Энэ үйл явдал зөгнөлийг яг таг биелүүлсэн юм. Энэ нь мэдэгдэхэд үй олон хүн Миллер болон түүний хамтран зүтгэгчдийн баримталсан эш үзүүллэгийг тайлбарлах зарчмууд зөв болохад итгэлтэй болж, Адвентийн хөдөлгөөнд гайхамшигтай хүч түлхэц өгөгдөв. Эрдэм мэдлэгтэй, нэр хүндтэй хүмүүс Миллертэй нэгдэн түүний үзлийг номлож, хэвлэн түгээж, 1840 оноос 1844 он хүртэл энэ ажил түргэн шуурхай өргөжин тэлжээ.

Уриа Смит Илчлэл 14-ийн эхний тэнгэрэлч 1798 онд ирсэн гэж бидэнд хэлсэн, харин тэр нь Илчлэл 10-ын тэнгэрэлчтэй адил мөнөөх тэнгэрэлч мөн юм. Илчлэл 10-д Иоханд тэнгэрэлчийн гараас бяцхан номыг авч идэхийг тушаадаг бөгөөд тэр нь түүний аманд амттай болно. Миллерчүүдийн мэдээ Библийн эш үзүүллэгийн өдөр-жилийн зарчимд үндэслэн Османы эзэнт гүрэн нуран унахыг хоёр жилийн турш урьдчилан тунхагласны дараа 1840 оны 8-р сарын 11-нд амттай болсон. Тэр үйл явдал яг таг биелэхэд тэдний тунхаглаж байсан мэдээ аманд нь амттай болсон юм.

1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд энэ мэдээ тэдний аманд амттай болов. Иоханд бууж ирсэн тэнгэрэлчийн гараас жижиг номыг авахыг тушаадаг. Тэр тэнгэрэлч 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд бууж ирдэг бөгөөд Илчлэлт 10 дахь энэ тэнгэрэлч нь Илчлэлт 14 дэх эхний тэнгэрэлчтэй адил юм. Илчлэлт 14-ийн тэнгэрэлч төгсгөлийн цагт, 1798 онд ирдэг, харин түүний мэдээ 1840 онд хүч чадалтай болдог. Эллен Уайт хэлэхдээ, тэр үйл явдал мэдэгдмэгц үй олон хүн Миллер болон түүний хамтрагчдын баримталсан эш үзүүллэгийг тайлбарлах зарчмуудын зөвийг үнэмшсэн гэжээ. 1930-аад оноос, 1919 оноос эхэлсэн боловч ялангуяа 1930-аад онд, Адвентизм Миллер болон түүний хамтрагчдын баримталсан эш үзүүллэгийг тайлбарлах дүрмүүдийг—тэр дүрмүүд нь Библийг судлах proof text аргыг—няцаасан юм.

1843 оны Зурагт хуудас ба Хойшлолтын хугацаа

Түүхэн дэх дараагийн замын тэмдэг нь 1842 оны 5 дугаар сард бүтээгдсэн 1843 оны хүснэгт мөн. Эллен Уайт ийн хэлсэн байдаг: “1843 оны хүснэгт Эзэний мутрын удирдлагаар хийгдсэнийг, түүнд өөрчлөлт оруулж болохгүйг, тоонууд нь Түүний хүссэнээр байсныг, мөн Түүний мутар зарим тоон дахь нэгэн алдааг дарж нуусан тул Түүний мутар татагдах хүртэл хэн ч түүнийг харж чадаагүйг би үзсэн.” Энэхүү хүснэгт нь 1842 оны 5 дугаар сард бүтээгдсэн эш үзүүллэгийн замын тэмдэг мөн. 1842 оны 6 дугаар сард Протестант сүмүүд үүд хаалгаа хааж эхэлсэн бөгөөд хоёр дахь тэнгэрэлч ирдэг.

«Гэрчлэлүүд»-ийн нэгдүгээр боть, 21-р хуудаснаас: “1842 оны зургадугаар сард ноён Миллер Мэйн мужийн Портланд дахь Каско-стритийн сүмд лекцийнхээ хоёр дахь цувралыг тавив. Цөөн тохиолдлыг эс тооцвол, янз бүрийн урсгалынхан ноён Миллерийн өмнө сүмүүдийнхээ үүдийг хаасан юм.” Эллен Уайт бидэнд Долоо дахь өдрийн Адвентист Христэд итгэгчдийн хувьд шалтгаанаас үр дагаварт хүргэн тунгаан бодож сурах ёстойг мэдэгддэг. Протестант сүмүүдийг үүдээ хаахад хүргэсэн шалтгаан нь энэхүү хүснэгтийг нэвтрүүлсэн явдал байв. Тавдугаар сард уг хүснэгтийг нэвтрүүлэхэд Протестант сүмүүд Миллерийн дагалдагчдыг төөрөгдсөн фанатикууд хэмээн үзэхээр шийдсэн юм.

Эхний урам хугаралт дараа нь тохионо. *Агуу Тэмцэл* номын 393-р хуудаснаас:

“1842 онд аль хэдийн, энэ эш үзүүлэлт буй үзэгдлийг бичиж, уншигч нь гүйхүйцээр самбарууд дээр тодорхой болгох тухай өгөгдсөн заавар нь Чарльз Фитчид Даниел ба Илчлэлтийн үзэгдлүүдийг тайлбарлан үзүүлэх эш үзүүлэлтийн зурагт самбар бэлтгэх санааг төрүүлсэн байв.” 1844 оны 10 дугаар сарын 22-ны Агуу Урам Хугарал болохоос яг өмнөхөн нас барсан Чарльз Фитч энэ түүхэнд Эзэнээр хэрэглэгдсэн юм. Тэрээр уг самбарыг бэлтгэсэн бөгөөд 1842 оны 5 дугаар сард хэвлэгдэн гарсан.

Энэхүү хүснэгтийг хэвлэн нийтэлсэн явдлыг Хабаккукийн тушаалын биелэлт хэмээн үзэж байв. Гэвч үзэгдлийн биелэлтэд илт саатал байгааг хэн ч анзаараагүй. Саатах хугацаа мөнөөх эш үзүүлэлт өөрт нь ч мөн дүрслэгдсэн байдаг. Урам хугарлын дараа энэ Судрын үг онцгой ач холбогдолтой мэт харагдсан нь: “Учир нь энэ үзэгдэл тогтоогдсон цаг хугацаанд хамаарна; харин төгсгөлд тэр нь айлдана, худал хэлэхгүй. Хэдийгээр удааширсан мэт байвч түүнийг хүлээ; учир нь тэр гарцаагүй ирнэ, тэр үл саатна. Зөвт хүн итгэлээр амьдарна.”

Саатлын үе бол 1844 оны 3 дугаар сарын 22-нд тохиосон анхны урам хугаралт мөн. Миллеритүүд цаг хугацааны тооллын библийн тооцооллыг хэрэглэн, дэлхийн төгсгөл 1843 онд болно хэмээн зөгнөж байсан. Эзэн тэр хүртэл ирээгүй тул 1844 оны 3 дугаар сарын 22-нд анхны урам хугаралт эхэлсэн. Тэр нь саатлын үе мөн.

Энэ бол арван онгон охины сургаалт зүйрлэл дэх, Хабаккук 2-т дахь, мөн Даниел 12-т дахь саатлын хугацаа юм. Даниел 12:11-д, “Өдөр тутмын тахилыг зайлуулж авах цаг үеэс...” гэжээ. Анхдагчид 508 онд Кловис вестготуудыг ялснаар паганизм дарагдсан гэж ойлгож байв. Паганизм зайлуулагдаж, папын засаг тогтоогдох (гучин жилийн дараа, 538 онд) үеэс 1290 хоног байна. Дараагийн эшлэлд, “Мянга гурван зуун гучин таван хоногийг хүлээн хүрэгч нь ерөөлтэй еэ” гэжээ. 508 дээр 1335-ыг нэмбэл 1843 болно. “1843 он хүртэл ирэгч нь ерөөлтэй еэ.” 1335 нь саатлын хугацааг зааж, “1843 он хүртэл хүлээн хүрэгч нь ерөөлтэй еэ” хэмээн өгүүлж байна. Хэрэв та Эллен Уайтын адил “өдөр тутмын”-ын талаархи анхдагчдын ойлголтыг баримталбал, энэ нь тодорхой юм.

Илүү тодорхой болгохын тулд, Исаиа 30:18-д, “Тиймээс Эзэн хүлээнэ” гэж хэлдэг. Энд Эзэн нь арван онгон бүсгүйн тухай сургаалт зүйрлэл дэх хүргэн бөгөөд Тэр саатаж байна. “Тиймээс хүргэн та нарт нигүүлсэнгүй хандахын тулд саатах бөгөөд, тиймээс Тэр та нарт өршөөл үзүүлэхийн тулд өргөмжлөгдөх болно. Учир нь Эзэн бол шүүлтийн Бурхан.

Түүнийг хүлээгчид бүгд ерөөлтэй еэ.” Энэ нь Даниел 12:12-той нийцдэг: “1335-д хүрч ирэн хүлээгч хүн ерөөлтэй.” Хүргэн 1844 оны 3-р сарын 22-нд саатаг. Эхний урам хугаралд хүрч, дараа нь хүлээх явдалтай холбоотой ерөөл байдаг. Та энд хүрээд хүлээх ёстой. Юуг хүлээж байна вэ? Хабаккук 2:3-д, “Учир нь үзэгдэл нь тогтоогдсон цагт хамаарах бөгөөд, харин төгсгөлд энэ нь айлдан, худал хэлэхгүй. Хэдийгээр саатавч, түүнийг хүлээ” гэж хэлдэг. 1335-д хүрэх ерөөл нь Эзэн Шөнө дундын Хашхирааг гүйцэлдүүлэх энэ түүхэнд хүрэх ерөөл мөн.

Шөнө дундын Хашхираанд хүн бүр оролцохыг зөвшөөрөхгүй. Зарим хүмүүс Есүс Христтэй өөрсдийн хувийн туршлагагүй, Бурханы Үгийг биечлэн судалсангүй атлаа, айдсаас болж Миллерчүүдтэй хамт явсан. Шөнө дундын Хашхираа ирэхээс өмнө Эзэн эдгээр ах дүүсийг энэ хөдөлгөөнөөс тусгаарладаг. Анхны урам хугаралт нь Шөнө дундын Хашхираанд бэлтгэх үйл явцын нэг хэсэг юм. Эллен Уайтын хэлснээр, хэрэв бид үүнийг ойлгохгүй бол доор орших ёс бус ертөнц рүү хөтлөх замаас унадаг.

Хоёр дахь тэнгэрэлчийн мэдээний хүчирхэгжилт

Эртний бичвэрүүд, 238-р хуудаснаас: “Хоёр дахь тэнгэрэлчийн мэдээний төгсгөл ойртох үед би тэнгэрээс агуу гэрэл Бурханы ард түмэн дээр тусан гэрэлтэж байхыг харсан. Тэр гэрлийн цацраг нар мэт хурц тод санагдаж байв. Тэгээд би тэнгэрэлчүүдийн дуу хоолой: «Харагтун, хүргэн ирж байна» хэмээн хашхирахыг сонсов.” Энэ нь Хоёр дахь тэнгэрэлчийн мэдээнд хүч өгөхөөр байсан Шөнө дундын хашхираан байв. Анхдагчид Нэгдүгээр тэнгэрэлчийн мэдээ 1798 онд ирсэн боловч 1840 онд Османы эзэнт гүрэн нуран унаснаар хүчирхэгжсэн гэж ойлгож байв. Бүх мэдээнүүд тодорхой нэгэн цаг мөчид ирдэг бөгөөд түүнээс хойш хүчирхэгждэг. Хоёр дахь тэнгэрэлчийн мэдээ 1844 оны 3-р сарын 22-нд протестант сүмүүд Миллерийн хөдөлгөөний мэдээний өмнө үүд хаалгаа хаасан үед ирдэг. Шөнө дундын хашхираан нь Хоёр дахь тэнгэрэлчийн мэдээг хүчирхэгжүүлдэг. Гурав дахь тэнгэрэлчийн мэдээ 1844 оны 10-р сарын 22-нд ирдэг бөгөөд Илчлэл 18-ын хүчирхэг тэнгэрэлч түүнтэй нэгдэх үед хүчирхэгждэг. Бүх мэдээ түүхэн дотор ирдэг бөгөөд түүнээс хойш хүчирхэгждэг. Үүнийг ойлгох нь чухал юм.

Шөнө дундын хашхираан нь хоёр дахь тэнгэрэлчийн мэдээнд хүч өгсөн. Урам нь хугарсан ариун хүмүүсийг сэрээж, тэдний өмнө буй агуу ажлын төлөө бэлтгэхээр тэнгэрээс тэнгэрэлч нар илгээгдсэн. Хамгийн авьяастай хүмүүс энэ мэдээг хамгийн түрүүнд хүлээн аваагүй. Уильям Миллер энэ мэдээг хамгийн түрүүнд хүлээн аваагүй; харин ч эсрэгээрээ, тэр үүнийг хамгийн сүүлд хүлээн авсан. Тэр энэ мэдээг ойлгохдоо хамгийн авьяастай нь байсан бол Самуэл Сноу хамгийн түрүүнд байсан. Урьд нь энэ ажилд тэргүүлж явсан хүмүүс хашхирааныг хүлээн авч, түүнийг улам өргөжүүлэхэд туслахдаа хамгийн сүүлд байсан. Түүхэн ёсоор, Шөнө дундын хашхирааны мэдээг хүлээн зөвшөөрсөн хамгийн сүүлчийн хүн нь Уильям Миллер байсан.

“Агуу Тэмцэл” номын 376-р хуудаснаас:

Шөнө дундын хашхирааны хүчирхэгжилтийн үед ойролцоогоор 50,000 хүн сүмүүдийг орхин гарсан. Миллерийн ажил сүмүүдийг бэхжүүлэх хандлагатай байсан тул эхэндээ

үүнийг таалалтайгаар хүлээн авч байсан боловч, пасторууд болон шашны удирдагчид Адвентийн сургаалын эсрэг шийдэж, энэ сэдвээрх аливаа хөдөлгөөнийг дарахыг хүсэх үедээ тэд индрээсээ үүнийг эсэргүүцэн, гишүүдээ хоёр дахь ирэлтийн тухай номлолд оролцох, тэр ч байтугай олон нийтийн цуглаанд өөрсдийн найдварынхаа тухай ярих эрхийг ч үгүйсгэсэн.

Өнөөдөр Адвентист сүм дотор, тэр байтугай хувийн гэр орнуудад хүртэл энэ захиасыг заахыг хориглодог удирдагчид энд Миллерит хөдөлгөөнд урьдаас дүрслэгдсэн байна.

Итгэгчид өөрсдийгөө асар их сорилт ба төөрөгдлийн дунд байгаагаар олж мэдэв. Тэд сүмүүдээ хайрлаж, тэднээс салахыг хүсдэггүй байсан; гэвч Бурханы Үгийн гэрчлэл дарагдан хаагдаж, эш үзүүлэгчдийг судлан шинжлэх өөрсдийн эрх нь үгүйсгэгдэж байгааг хараад, Бурханд үнэнч байх нь тэднийг захирагдахыг зөвшөөрөхгүй гэж мэдэрсэн юм. Бурханы Үгийн гэрчлэлийг хаан зайлуулахыг эрмэлзэгчдийг Христийн сүмийг бүрдүүлэгчид хэмээн үзэж болохгүй байв. Иймээс тэд урьдын холбооноосоо тусгаарлах нь зөвтгөгдөнө гэж үзсэн. 1844 оны зуны цагт ойролцоогоор 50,000 хүн сүмүүдээс гарч одсон юм.

Миллерийн ойлголт ба жинхэнэ Шөнийн дунд гарсан хашхираан

Ахлагч Дамстигтийн Seventh-day Adventist Message and Mission-ын Foundation хэмээх номоос үзвэл, Миллер Даниел 8:14-ийн тунхаглал болон Илчлэлт 14-ийн эхний тэнгэрэлчийн мэдээг “Харагтун, хүргэн ирж байна” хэмээх Шөнийн дунд гарсан дуудлага гэж үздэг байв. Тэрээр энэ мэдээ нь Христийн хоёр дахь ирэлтийг зааж тодорхойлж байна гэж итгэдэг байлаа. Миллер бүхэл бүтэн түүхийг Шөнийн дунд гарсан дуудлага гэж бодож байсан боловч, Эллен Уайт Шөнийн дунд гарсан дуудлага тодорхой нэг цаг үед биелсэн гэж хэлдэг. Самуел Сноу өөрийн илтгэлээ “Жинхэнэ Шөнийн дунд гарсан дуудлага” хэмээн нэрлэсэн нь Шөнийн дунд гарсан дуудлагыг ерөнхий мэдээ байсан гэж үздэг. Миллерчүүдийн сургаалаас үүнийг ялган заахын тулд байв.

Хамгийн сүнслэг хүмүүс эхлээд энэ мэдээг хүлээн авсан бөгөөд урьд нь энэ ажлыг удирдаж байсан хүмүүс түүнийг хүлээн авч, тэрхүү дуудлагыг улам хүчтэй болгоход хамгийн сүүлд оролцсон юм. 1833 оноос хойш энэ ажлыг удирдан явуулсан Уильям Миллер 1844 оны наймдугаар сард Иргэсэн Шөнийн Дуу Хашхирааны мэдээ ирэхэд түүнтэй тэмцэн зүтгэсэн. Тэрээр сүмүүдээс тусгаарлагдах талаар эргэлзэж байсан бөгөөд Шөнийн Дуу Хашхирааны талаар өөр ойлголтыг олон жилийн турш зааж ирсэн байв.

Уильям Миллер ийнхүү бичжээ:

“Би Эзэний ирэх яг тодорхой ямар нэгэн өдрийн талаар хэзээ ч бүрэн итгэлтэй байгаагүй, учир нь өдөр, цагийг хэн ч мэдэж үл чадна гэж итгэж байсан юм. Миний хэвлэгдэн гарсан бүх лекц дээр, гарчгийн хуудсанд ч харагдахчлан, 1843 оны тухай өгүүлсэн байдаг. Миний аман бүх лекцэд би, хэрэв миний тооцоололд алдаа байхгүй бол тэр хугацаанууд 1843 онд төгсөнө, харин төгсгөл түүнээс ч өмнө ирж магадгүйг би үгүйсгэж хэлж чадахгүй, тиймээс тэд үргэлж бэлтгэгдсэн байх ёстой гэж сонсогчдооо ямагт хэлдэг байсан. 1842 онд ах дүүсийн зарим нь яг тэр он жилийг ихэд итгэлтэйгээр

номлож, би “хэрэв” хэмээн оруулсны төлөө намайг буруушаасан.”

1842 оны 5 дугаар сард 1843 оны хүснэгт хэвлэгдэж, ах дүүс Миллерт илтгэлээсээ “хэрэв” гэдэг үгийг хасахыг хэлэв.

Миллер цааш нь ийн өгүүлсэн: “Надад Эзэний ирэх өдөр буюу дөрөвдүгээр сарын хорин гуравны өдрийг тодорхойлон тогтоосон хэмээн олон нийтийн хэвлэл мөн нийтэлсэн байв. Иймд тэр жилийн арванхоёрдугаар сард, би өөрийн тооцоололд ямар ч алдаа олж хараагүй тул, 1843 оны 3 дугаар сарын 21-нээс 1844 оны 3 дугаар сарын 21-ний хоорондох аль нэг цагт Эзэн ирнэ гэсэн өөрийн итгэлийг нийтэлсэн.” Миллер долоодугаар сарын арав дахь өдрийн тухай дүгнэлтэд аль хэдийн хүрсэн байсан бөгөөд Самуел Сноу энэ дүгнэлтийг ашиглан “Шөнийн дундын хашхираан”-ыг тунхаглахаас нэлээд өмнө Миллер энэ талаар бичсэн байв. 1844 оны 10 дугаар сарын 22-ны өдрийг тогтоохын тулд Самуел Сноугийн хэрэглэсэн логикийг нэгтгэн бүрдүүлэхэд Эзэн хэрэглэсэн хүн нь Миллер мөн байв.

Миллер ийн бичжээ: “1843 оны туршид хэвлэл мэдээлэл болон зарим номлолын индрээс надад болон надтай холбоотой байсан хүмүүст хамгийн ширүүн буруутгалууд цутгагдсан. Бидний сэдэл довтолгоонд өртөж, бидний зарчмуудыг гуйвуулан тайлбарлаж, бидний нэр төрийг гутаан доромжилсон.” Цаг хугацаа өнгөрч, 1844 оны 3 дугаар сарын 21 Эзэн үзэгдэхгүй өнгөрөв. Урам хугаралт үлэмж их байсан бөгөөд олон хүн тэдэнтэй цааш хамт явахаа больжээ. Үүнээс өмнө, 1840 оноос эхлэн, Миллерийн хөдөлгөөнийг дагагчид ойролцоогоор 200,000 байсан гэж үздэг боловч энэ үед ердөө 50,000 нь л үлдсэн байв.

Миллер цааш нь, «Үүнээс өмнө, 1843 оны намар, зарим ах дүүс минь чуулгануудыг Вавилон хэмээн нэрлэж, Адвентистүүд тэднээс гарах нь үүрэг мөн гэж уриалж эхэлсэн. Үүнд би ихэд харамсан шаналсан. Үүний үр нөлөө маш муу байсан төдийгүй, би үүнийг Бурханы Үгийг гуйвуулсан явдал, Судруудыг мушгин гажуудуулсан хэрэг гэж үзсэн» хэмээн үргэлжлүүлэв. Миллер хоёр дахь тэнгэрэлчийн мэдээтэй тэмцэлдэж байсан нь түүнд жинхэнэ Шөнө дундын Хашхирааны мэдээг хүлээн авахыг улам бэрх болгосон. Энэ дадал дэлгэрч, чуулганууд тэдний өмнө хаагдан, дайсагнал төрүүлж, Адвентистүүдийн ихэнхийг өөрсдийн харьяалагдах чуулгануудаас салгав.

Өөрийн нийтэлсэн хугацаа өнгөрсний дараа Миллер яг тэр хугацааны талаар урам хугарснаа хүлээн зөвшөөрсөн боловч итгэлээ хадгалсан хэвээр байв. Тэрээр 1844 оны зуны турш Баруун нутагт ажлаа үргэлжлүүлсээр, Долоодугаар сарын хөдөлгөөн хүртэл зүтгэсэн юм. Мозаикийн хуулийн ёслол, сахилгууд тэр сарыг зааж буй тухай арван найман сарын өмнө бичсэн нэгэн захидлаас өөрөөр тэр энэ хөдөлгөөнд ямар ч оролцоогүй байв. Тэрээр эдгээр сэдвийг ийнхүү ашиглана, эсвэл ийм нотолгоонд итгэх нь авралын шалгуур болно гэж огтхон ч төсөөлөөгүй. 1844 оны 10 дугаар сарын 22-ноос хоёр юм уу гурван долоо хоногийн өмнө хүртэл тэр энэ хөдөлгөөнтэй ямар ч нэгдэлгүй байв. 1844 оны 10 дугаар сарын 6-нд Хаймст бичсэн нэгэн захидалдаа Миллер ийн бичжээ: “Би долоодугаар сард урьд нь хэзээ ч харж байгаагүй нэгэн алдрыг харж байна... Эдүгээ, Эзэний нэр магтагдах, би Судруудад удаан хугацаанд залбирч хүсэн хүлээсэн атлаа өнөөдрийг хүртэл олж хараагүй байсан нэгэн гоо үзэсгэлэн, нэгэн зохирол, нэгэн нийцлийг харж байна. Эзэнд таларх, ай сэтгэл минь.

Миний нүдийг нээхэд хэрэгсэл болсон ах Сноу, ах Сторрс болон бусад нь ерөөлтэй ээ. Би бараг л гэртээ ирчихлээ. Алдар, алдар, алдар, алдар.”

Дараа нь Миллер “Шөнө дундын хашхираан”-ыг дахин эргэцүүлэн үзээд, түүнийг хийрхэл хэмээн нэрлэв. Дамстигийн тэмдэглэснээр, Сноу “Шөнө дундын хашхираан” мэдээнийхээ үндсэн тоймыг Миллерийн өмнөх бүтээлээс авсан байна.

Сноугийн тооцооллууд 1844 оны 3-р сард хэвлэгдсэн боловч 1844 оны 8-р сарын 12–17-нд болсон Эксетерийн майхант цуглаан хүртэл төдийлөн анхаарал татсангүй. Тэнд Христийн эргэн ирэлтийн тухай түүний яг таг огноо олон Миллерчүүдийн сэтгэлийг хөдөлгөж, тэдний номлолын үйл хэргийг оргилд нь хүргэв. Тэдний энэ хариу үйлдэл Долоо дахь сарын хөдөлгөөн хэмээн нэрлэгдэх болсон. Хэдийгээр Миллерчүүдийн удирдагчид анхандаа эргэлзэж байсан ч, хүлээгдэж буй үйл явдлаас хэдхэн долоо хоногийн өмнө тэд уг хөдөлгөөнд нэгдэж, Сноугийн үзлийг хэвлүүлэн дэмжихийг зөвшөөрөв.

Шөнө дундын хашхираан ба түүний дараах үйл явдал

Эллен Уайтын анхны үзэгдэлд Бурханы ард түмэн тэнгэр өөд хүрэх нэгэн зам дээр байгаагаар харагддаг бөгөөд тэдний ард “Шөнө дундын Хашхираан” хэмээх гэрэл байсан. Самуел Сноугийн танилцуулсан мэдээг ойлгох шаардлагатай. 1842 оны тавдугаар сард 300 номлогчид зориулан 300 зурагт хүснэгт хэвлэгдсэн. 1844 оны 3 дугаар сарын 22 гэхэд, анхны урам хугарал өнгөрсний дараа, тэрхүү хүснэгтийг хойш тавьж, олон хүн хөдөлгөөнийг орхисон. Үлдсэн хүмүүс нь хүлээх ёстой байв. Эксетерийн хээрийн цуглаанд Сноу Эзэн 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд, Эвлэрүүллийн өдөр, ирнэ гэдгийг үзүүлсэн. Энэ нь тэднийг тэрхүү мэдээг тунхаглахад түлхэц өгсөн.

Жозеф Бейтс өгүүлэхдээ, Эксетерийн майхант цуглаанаас хойш тэрээр галт тэрэгний вагонуудаар явж байхдаа, “Харагтун, сүйт залуу ирж байна!” хэмээн давтан хэлэх дуу хоолойг сонссон гэв. Энэ хөдөлгөөн хоёрхон сарын дотор Америкийн Нэгдсэн Улсыг бүхэлд нь хамарч, 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд Их Урам Хугаралд хүргэсэн юм.

Дамстэгт 1844 оны 12-р сарын 28–29-нд Хаймс ба Миллерийн оролцсон Адвентистуудын Лоу Хэмптоны бага хурлын талаар тайлбарлахдаа, Хаймс гэгээнтнүүдийг тайтгаруулах, Христийн ертөнцийг сэрээх, мөн нүгэлтнүүдэд авралыг тунхаглахыг уриалсан гэж өгүүлжээ. Хэдхэн долоо хоногийн дараа Адвентист хэвлэл дахин үргэлжилж, Хаймс авралын хаалга нээлттэй хэмээн тунхаглав. Миллер хаагдсан хаалганы туйлширсан үзэл баримтлалаас аажмаар татгалзаж, Шөнө дундын хашхирааны талаарх анхны үзэлдээ эргэн оржээ. Тэрхүү мөн сард Эллен Уайт анхны үзэгдлээ хүлээн авсан бөгөөд уг үзэгдэл Шөнө дундын хашхирааг няцаагчид замаас унаж буйг харуулсан юм. Тэр үзэгдэл нь бусад хэн нэгний адил Виллиам Миллерийн төлөө ч байсан юм.

Уильям Миллерийн эцсийн сорилт ба өв сан

Эртний бичвэрүүд, 257-р хуудаснаас:

Дараа нь миний анхаарал Уильям Миллерт хандуулагдав. Тэр ихэд мэгдэн самуурсан байдалтай харагдаж, ард түмнийхээ төлөө санаа зовнил, шаналлаас болж бөгтийсөн байв. 1844 онд нэгдмэл бөгөөд хайр дүүрэн байсан тэрхүү бүлэг хайр энэрлээ алдаж, бие биеэ эсэргүүцэн, хөрсөн, ухарсан байдалд унаж байлаа. Үүнийг хараад уй гашуу нь түүний хүчийг барав. Би удирдагч эрчүүд, ялангуяа Жошуа Хаймс, түүнийг ажиглан харж, гурав дахь тэнгэрэлчийн мэдээг хүлээн авах вий хэмээн эмээж байгааг үзэв.

Энэ утга агуулгад гурав дахь тэнгэрэлчийн мэдээ нь Амралтын өдөр мөн. Миллер тэнгэрээс ирэх гэрэл рүү хандах үед, эдгээр хүмүүс түүний оюун санааг түүнээс холдуулахын тулд төлөвлөгөө зохиодог байв. Хүний нөлөө түүнийг харанхуйд байлгаж, үнэнийг эсэргүүцэгчдийн дунд түүний нөлөөг хэвээр хадгалсан. Эцэст нь Миллер тэнгэрээс ирэх гэрлийн—Амралтын өдрийн—эсрэг дуу хоолойгоо өргөв. Тэр өөрийн урам хугарлыг тайлбарлаж, өнгөрсөнд гэрэл ба алдрыг тусгах байсан мэдээг хүлээн авсангүй. Тэр Бурханы мэргэн ухаанд бус, харин хүний мэргэн ухаанд түшиглэв. Хөдөлмөр болон өтөл насанд туйлдсан тул, түүнийг үнэнээс хол байлгасан хүмүүс шиг тэр хэмжээнд хариуцлага хүлээхгүй байв. Нүгэл тэдний дээр ногдоно. Хэрэв Миллер гурав дахь тэнгэрэлчийн гэрлийг харж чадсан бол олон зүйл тайлбарлагдах байсан. Гэвч ах дүүс нь түүнд тийм гүн хайртай хэмээн тунхаглаж байсан тул, тэр өөрийгөө тэднээс хэзээ ч тасран салж чадахгүй гэж боджээ. Бурхан түүнийг үхлийн хүчний дор орохыг зөвшөөрч, үнэнээс нь холдуулсан хүмүүсээс далд байлгахын тулд булшинд нуусан. Мосе Амлагдсан нутагт орохын өмнө алдаа гаргасан; үүнтэй адил, Миллер тэнгэрийн Канаанд тун удахгүй орох гэж байхдаа алдаа гаргасан. Бусад нь түүнийг үүнийг хийхэд хүргэсэн; бусад нь үүний төлөө хариуцлага хүлээх ёстой. Харин тэнгэрэлчүүд Бурханы энэ зарцын үнэт тоосыг манаж байдаг бөгөөд сүүлчийн бүрээний дуугаар тэрээр гарч ирнэ.

Дүгнэлт: Өнөө цагийн сургамжууд

Эцэст нь хэлэхэд, Уильям Миллер нь ертөнцийн төгсгөл дэх Долоо дахь өдрийн Адвентистуудын бэлгэдэл юм. Эллен Уайтын анхны үзэгдэл нь түүний өөрийн цаг үеэс илүүтэйгээр бидний өдрүүдэд хамаарна. Ертөнцийн төгсгөлд Долоо дахь өдрийн Адвентистууд Шөнө дундын Хашхирааны гэрлийг няцаах болно. Шөнө дундын Хашхирааны гэрлийг энэ түүхийг ойлгосноор л ойлгож чадна. Эхний урам хугаралт нь Миллерийн хөдөлгөөнийг буруу шалтгаанаар тэнд байсан хүмүүсээс цэвэрлэж, ард түмнийг Ариун Ариунаас чанагших газар уруу хөтлөх шалгалтын туршлагад бэлтгэсэн юм. Эхний урам хугаралт дээр ирэгчид 1844 оны 10-р сарын 22-ныг хүлээж байж л ерөөгдөнө. Энэ цаг хугацааг Бурхан Өөрийнх нь Ариун Ариунаас чанагших газарт цуглуулах ард түмнийг төрүүлэхээр тогтоосон. Шөнө дундын Хашхирааг няцааж, замаас унах явдал нь энэ бүх түүхийг бүхэлд нь няцааж буй хэрэг юм.

Уильям Миллер гурван алдаа гаргасан бөгөөд бид үргэлж гурван сорилтоор шалгагддаг. Түүний эхний алдаа нь 1844 оны арванхоёрдугаар сард Шөнө дундын Хашхирааныг няцаасан явдал байв. Хоёр дахь нь Бурханы оронд хүмүүсийн үгийг дагасан явдал байсан бөгөөд энэ нь түүнийг гурав дахь алдаанд, өөрөөр хэлбэл Амралтын өдрийг няцаахад хүргэсэн. Дэлхийн төгсгөлд Долдугаар өдрийн Адвентистууд удирдагчдынхаа үгийг

дагаснаас болж Шөнө дундын Хашхирааны түүх болон эртний жимүүдэд буцан очих уриалгыг няцаах болно. Ингэснээр тэд араатны тамгад бэлтгэгдэж, Миллерийн гурван үе шаттай сорилтын үйл явцыг давтан хэрэгжүүлэх бөгөөд энэ үйл явц нь Шөнө дундын Хашхирааны мэдээ болон түүхтэй хэрхэн харьцаж байгаагаас эхэлдэг.

Эхний урам хугаралтаас хоёр дахь урам хугаралт хүртэлх түүхийг авч үздэг зөгнөл ердөө хоёрхон байдаг: 2300 өдөр (“Үзэгдэл саатавч түүнийг хүлээгтүн”) болон 2520. 2520-ийг няцаана гэдэг нь Шөнийн Дунд Хашхирааныг няцаана гэсэн үг. Шөнийн Дунд Хашхирааныг няцаана гэдэг нь доорх ёс бус ертөнц рүү хүргэдэг жимээс халин унах явдал мөн.

Үүнийг бид дараагийн илтгэлд цаашид авч үзэх болно.